

KVINNOFRONTEN

Box 2007, 128 21 Skarpnäck
e-post: kvinnofronten@sverige.nu
Org. nr: 802411-0119
Plusgiro: 5 56 23 - 3
hemsida:
www.kvinnofronten.nu

Till

JUSTITIEDEPARTEMENTET
Regeringskansliet
103 33 Stockholm

YTTRANDE

över SOU 2016:42 – "Ett starkt straffrättsligt skydd mot köp av sexuell tjänst och utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling, m.m."

Sammanfattning

Kvinnofronten beklagar att utredningen inte har tagit utgångspunkt i den analys som är själva grunden till att Sverige införde sexköpslagen: analysen att män och kvinnor har olika makt i samhället utifrån kön, att prostitutionen är det kanske yttersta uttrycket för könsens olika makt, och att prostitution därför står i motsättning till ett jämställt samhälle. Istället har utredaren fokuserat på individens rättigheter, och alltför ofta är den individen förövaren.

Kvinnofronten motsätter sig utredarens förslag att försämra den svenska sexköpslagen genom att gradindela brottet så, att straffet för de sexköp som inte bedöms som människohandel sänks. Utredarens förslag riskerar att sända signaler internationellt att Sverige inte längre tar lika allvarligt på prostitutionsköp. Förslaget riskerar också att sabotera lagens normerande effekt. Kvinnofronten stöder istället helt det särskilda yttrande som flera av experterna har skrivit.

Kvinnofronten noterar vidare att flera av utredarens formuleringar dels bagatelliserar sexköpsbrott mot vuxna, dels står i direkt motsättning till såväl utredningens uppdrag som svensk lagstiftning. (*Se punkten nedan om utredarens formuleringar och syn på sexköpsbrottet.*)

Kvinnofronten är kritisk även till utredningens övriga förslag, med undantag av förslaget att köp av sexuell handling av barn aldrig ska straffas med böter, utan att straffpåföljden alltid ska vara fängelse. Vi motsätter oss däremot att fängelsestraffet för köp av sexuell handling av barn ska kunna sättas så lågt som 14 dagar.

Kvinnofronten uppmanar regeringen att inte följa utredningens förslag utan istället föreslå åtgärder som skulle vara i linje med den svenska sexköpslagens intentioner:

- att böter ska tas bort ur straffskalan för sexköpsbrott och att straffskalan ska vara fängelse i upp till två år,
- att brottsoffer vid sexköp regelmässigt ska ha rätt till målsägandebiträde,
- att om det förekommit inslag av våld eller tvång i den sexuella handlingen eller om offret tagit fysisk skada av den sexuella handlingen ska det alltid dömas enligt straffskalans övre del,
- att undantag från dubbel straffbarhet ska införas, så att den som lever i Sverige kan dömas

- även för sexköp som sker utomlands,
- att prostitution aldrig får anses som näringsverksamhet, så att Skatteverket skönstaxerar den som blivit prostituerad,
 - att brottsbenämningen ”utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling” **inte** ska införas,
 - att böter ska bort ur straffskalan för köp av sexuell handling med barn och att straffskalan ska vara fängelse i lägst sex månader och högst fyra år,
 - att den som i prostitution utnyttjar någon som faktiskt är ett barn **alltid** ska dömas för köp av sexuell handling av barn.
 - att Mikamottagningarna i Stockholm, Göteborg och Malmö ska få ökade resurser, så att de kan ha ett helhetsperspektiv på prostitution och hjälpa prostituerade även till **bostad** och **arbete**, som är en förutsättning för att du ska få en verklig möjlighet att ta dig ur prostitutionen, samt
 - att ett nationellt prostitutionscentrum snarast bör inrättas.

Kommentarer

Utredarens formuleringar och syn på sexköpsbrottet

Utredaren skriver upprepade gånger i utredningen som skäl till att ändra brottsbenämningen respektive straffskalan gällande barn: ”Ett sexköp av en ung person bör således alltid betraktas som ett utnyttjande av den unge och kan aldrig ses som en affärstransaktion mellan två jämbördiga parter.”

Formuleringen medför att ett sexköp av någon som inte är barn **kan** ses som en affärstransaktion mellan två jämbördiga parter. Detta står i direkt motsättning till svensk lagstiftning, som konstaterar att sexköp **aldrig** kan ses som en affärstransaktion mellan jämbördiga parter, utan tvärtom alltid är en brottslig handling. Varför har utredaren valt att återkommande uttrycka sig på detta sätt?

Vidare skriver utredaren att brottsbenämningen gällande barn ska ändras till **utnyttjande av barn** genom köp av sexuell handling ”för att ytterligare markera skillnaden mellan barn och vuxna i fråga om köp av sexuella handlingar.”

Men sexköp är enligt svensk lagstiftning idag alltid ett utnyttjande, oavsett vem som utsätts. Genom att kriminalisera den som köper sex slår den svenska lagen fast att det finns ett maktförhållande mellan den som köper och den som genom köparen blir prostituerad – att den som köper utnyttjar och den som blir prostituerad därmed blir utnyttjad. Att den svenska sexköpslagen är så formulerad beror på att den grundas i kunskap om prostitution, som bygger på såväl nationell som internationell forskning.

Genom formuleringar som dessa bagatelliserar utredaren sexköpsbrottet. Att utredaren sedan föreslår en sänkning av straffet för de sexköp mot vuxna som inte bedöms vara människohandel är ytterligare en förminskning av brottet. Formuleringarna/bagatelliseringen står i motsättning såväl till de direktiv utredaren fått (2014:128) som till den nuvarande svenska lagstiftningen.

Kvinnofronten anser att det är mycket allvarligt att utredaren på detta sätt går emot sexköpslagens intentioner. Att utredningen genomgående undviker att diskutera sexköp i dess sammanhang, samhälleligt och utifrån offrens perspektiv, gör att vi är mycket kritiska till utredningen i sin helhet.

Kapitel 3.

Köp av sexuell tjänst

3.7 Överväganden och förslag

3.7.2 FÖRÄNDRINGAR AV STRAFFBESTÄMMELSEN

3.7.3 BROTTET KÖP AV SEXUELL TJÄNST SKA GRADINDELAS

Kvinnofronten motsätter oss utredarens förslag att gradindela brottet. Vi ställer oss bakom det yttrande som experterna Kajsa Wahlberg, Stina Holmberg, Marianne Nordström och Patrik Cederlöf lämnat i utredningen. Deras yttrande mot en gradindelning av sexköpsbrottet har också stöd i att tidigare utredningar gjort samma bedömning som de gör av riskerna med en gradindelning.

Kvinnofronten vill betona riskerna att:

- *rättsväsendets resurser satsas på det brott som ger högre straff,*
- *färre brott därmed förs till åtal och leder till dom,*
- *lagstiftningens attitydpåverkande effekt minskar,*
- *de som prostituerats inte får det stöd och skydd de har rätt till,*
- *sexköpsbrottet uppfattas som mindre allvarligt,*
- *det internationellt skulle uppfattas som att Sverige backat i sin lagstiftning mot "vanliga" sexköp.*

FÖRSLAG GRUNDAT I TANKEFEL

Utredningen konstaterar först att sexköpsbrott idag oftast leder till strafföreläggande samt att polisen oftast inte utreder om sexköpen även handlar om människohandel och/eller koppleri. I en önskan att få polisen att göra mer omfattande utredningar föreslår utredaren att sexköpsbrottet ska gradindelns. Utredaren har inga egentliga argument för en gradindelning, förslaget bygger på *förhoppningen* att polisen, trots straffsänkningen av normalbrottet, ska satsa mer på utredningarna, så att eventuell människohandel eller koppleri ska uppdagas.

Detta är ett tankefel, som säkerligen kommer att få motsatt effekt. Utredningen har tidigare konstaterat att polisen i mycket begränsad omfattning bedriver arbete kring dessa brott – köp av sexuell tjänst, koppleri och människohandel – samt att polisen anger att detta är en resursfråga (3.4 respektive 3.7.2), och polisen föreslås inte få mer resurser på grund av gradindelningen. *Hur skulle gradindelningen få till följd att polisen skulle satsa mer på brotten, när samtidigt straffet för normalbrottet i och med gradindelningen i praktiken ska sänkas?*

Detsamma gäller övriga rättsväsendet. Utredningen konstaterar angående åklagarnas inställning idag (3.4, sidan 74) att: *"Åklagarna betonar att de naturligtvis vill att så många sexköpare som möjligt ska rapporteras in och lagföras men att det med hänsyn till hur lågt straffvärde ett sexköpsbrott har i jämförelse med koppleri- och människohandelsbrott är naturligt att sexköpsbrott inte prioriteras."* Hur kommer en sänkning av straffet för normalbrottet sexköp då påverka åklagarna jämfört med idag?

Risken är uppenbar att experter och tidigare utredare kommer att få rätt: att resultatet blir att sexköp blir än mindre prioriterat hos såväl polisen som övriga rättsväsendet.

SEKKÖPSLAGENS GRUNDANALYS

En annan väg att gå vore att ta bort böter ur straffskalan för sexköp över huvud taget. Utredaren betonar vikten av att ta bort böter ur straffskalan för sexköp av barn. Men det enskilda sexköpet är en företeelse som även fortsättningsvis måste ses i det sammanhang som sexköpslagen grundas på; ett ojämlikt samhälle där (företrädesvis) män utnyttjar (företrädesvis) kvinnor, framför allt *unga* kvinnor. Internationell forskning visar att den som blir prostituerad ofta är i tidiga tonåren vid det första prostitutionstillfället, cirka 14 år.¹ Detta bekräftas av exempelvis erfarenheter från dåvarande Prostitutionsenheten i

Stockholm.² Dessutom har majoriteten en bakgrund av andra sexuella övergrepp i barn-
domen.³ I en undersökning från dåvarande Ungdomsstyrelsen angav närmare 80 procent
av de tonåringar som hade erfarenhet av ”sex mot ersättning” att de varit utsatta för andra
sexuella övergrepp innan prostitutionen.⁴

Kvinnofronten har länge krävt att böter ska tas bort ur straffskalan för sexköpslagen
över huvud taget.

Kvinnofronten anser:

- att sexköpslagen **inte** ska gradindelas,
- att böter ska tas bort ur straffskalan,
- att straffskalan ska vara fängelse i upp till två år.

STÖD TILL UTSATTA

För Kvinnofronten är det avgörande att en gradindelning får till följd att de som utnyttjas
i normalbrottet sexköp inte skulle få det stöd och skydd de har rätt till enligt EU-direktiv.

Om utredarens förslag genomfördes innebär det att endast den som varit utsatt för ”grovt
sexköp” får rätt till målsägandebiträde. Det kan vi inte acceptera. Även här brister utredaren
i att se sexköpens sammanhang. Sett till kön visar en svensk studie att det är vanligare att
killar utsätts i prostitution vid ett enstaka tillfälle, medan tjejer utsätts upprepat.⁵ Samma
studie visar att tjejers skäl till prostitution förutom behov av pengar ofta är en del av ett
självskadebeteende till följd av tidigare sexuella övergrepp. Dessutom sker det första pro-
stitutionstillfället när de är i tidiga tonåren. När det enskilda sexköpet sätts i sitt samman-
hang blir det självklart att offret måste ha rätt till målsägandebiträde oavsett vilka former
just det aktuella sexköpet tagit.

När sexköpslagen infördes var det självklart att den skulle kombineras med stora sats-
ningar på stöd till kvinnor i prostitution och hjälp att ta sig ur. Men lika länge har samhällets
satsningar på sådant stöd varit bristfälligt, och avsatta resurser till de tre prostitutions-
enheterna har dessutom minskat. Detta bryter mot intentionerna med sexköpslagen.
Kvinnofronten anser det särskilt viktigt att den som utnyttjas i sexköp ska få stöd och hjälp
både i rättsprocessen och för att ta sig ur prostitutionen.

Kvinnofronten anser:

- att brottsoffer vid sexköp regelmässigt ska ha rätt till målsägandebiträde,
- att Mikamottagningarna i Stockholm, Göteborg och Malmö ska få ökade resurser, så att de
kan ha ett helhetsperspektiv på prostitution och hjälpa prostituerade även till **bostad** och
arbete, som är en förutsättning för att du ska få en verklig möjlighet att ta dig ur prosti-
tutionen,
- att en nationell prostitutionsenhet startas för att bland annat hjälpa dem som inte bor i
storstäderna.

Utredningen nämner i dessa delar även informationsinsatser, och Kvinnofronten vill
markera att vi anser att informationsinsatser är både viktiga och nödvändiga för att skapa
en bred medvetenhet i samhället om lagstiftningens syn på prostitution.

FÖRSLAGET FÖRÄNDRAR FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR SEXKÖPSLAGEN

Den svenska sexköpslagen grundar sig i analysen att vi lever i ett ojämlikt samhälle, med
en tydlig maktordning utifrån kön. Att köpa en annan människa kan ses som den yttersta
maktutövningen, och prostitution handlar huvudsakligen om att män utnyttjar kvinnor
och flickor. Men sexköpslagen slår fast att ingen någonsin har rätt att köpa en annan män-
niska att använda sexuellt, att varje sexköp är ett övergrepp. Genom det befäster sexköps-
lagen kvinnors mänskliga rättigheter. Därför har den svenska lagen inspirerat kvinnor
världen runt att stå upp för sina rättigheter och kräva att sexköpslagar ska införas i alla
länder.

Kvinnofronten kan aldrig acceptera att sexköpslagen försvagas på det sätt som den föreslagna gradindelningen skulle innebära och vi vill därför särskilt uppmana regeringen att *inte följa utredningens förslag* på denna punkt.

3.7.4 NÄRMARE OM GROVT KÖP AV SEXUELL TJÄNST

Kvinnofronten anser att sexköpsbrottet *inte* ska gradindelas. Om det ska anges vad som ska göra att den övre delen av straffskalan ska gälla, anser Kvinnofronten att våld som sådant också måste finnas med. Dels anser vi att formuleringen i lagtexten *inte* kan vara ”den som utfört tjänsten” utan bör vara ”den som utsatts för brottet”. Dels anser vi att det inte räcker med kriterierna att offret befunnit sig i en utsatt situation eller att gärningen annars varit av hänsynslös art – även fysiskt våld ska alltid innebära att brottet ska dömas hårdare.

Kvinnofronten anser:

- att om det förekommit inslag av våld eller tvång i den sexuella handlingen eller om offret tagit fysisk skada av den sexuella handlingen ska det alltid dömas enligt straffskalans övre del.

Det borde också diskuteras om Sverige borde införa en straffökning liknande Frankrikes, där upprepat brott automatiskt leder till högre straff.

3.7.5 DUBBEL STRAFFBARHET

Kvinnofronten anser i motsats till utredaren att sexköp ska undantas från kravet på dubbel straffbarhet. Utredaren skriver att det finns en ”*brist på internationell samsyn*” i fråga om prostitution som gör det svårt att införa ett sådant undantag. Det stämmer att det inte finns någon internationell samsyn. Men några länder måste gå före.

Sverige valde som första land i världen att kriminalisera sexköp. Flera länder har idag tagit efter den svenska lagstiftningen. Idag finns det dessutom länder som redan har infört ett undantag från kravet på dubbel straffbarhet ifråga om sexköp: Norge och Island. Men utredaren redovisar inte hur den norska respektive isländska lagen är konstruerad.

Vidare skriver utredaren att det finns ”*svårigheter för en effektiv tillämpning*”. Detta är dock inte skäl för att avstå från att införa en berättigad lagstiftning. Även här kunde utredaren studerat Norge och Island och redovisat hur lagen har tillämpats där.

Det borde vara en självklarhet att Sverige ska fortsätta vara ett föregångsland i fråga om prostitutionslagstiftning.

Kvinnofronten anser:

- att undantag från dubbel straffbarhet ska införas, så att den som lever i Sverige kan dömas även för sexköp som sker utomlands.

Kapitel 4.

Köp av sexuell handling av barn

Kvinnofronten vill betona att vi motsätter oss utredarens allmänna kommentarer, som exempelvis att ”*Unga verkar generellt ha en liberal attityd till sex mot ersättning*”. I den undersökning som utredaren hänvisar till⁴ finns *inget svarsalternativ som är negativt* (Svarsalternativ kryssfrågor: Tycker det är ok att andra har sex mot ersättning om båda är med på det, Känner någon i sin egen ålder som har tagit emot ersättning, Har någon gång gett ersättning, Kan tänka sig erbjuda ersättning, Har någon gång tagit emot ersättning, Kan tänka sig ta emot ersättning). Detta kan jämföras med en annan undersökning, där frågan varit om de *stöder sexköpslagen*, där 92 procent av unga tjejer (15-29 år) och 77 procent av killarna svarade ja.⁶

Självklart spelar både frågeställningar och upplägg av svarsalternativ stor roll för vilka svaren blir. Att dra sådana lättvindiga slutsatser som utredaren gör är inte seriöst i en statlig utredning.

4.7.4 UTFORMNINGEN AV STRAFFSKALA FÖR KÖP AV SEXUELL HANDLING AV BARN

4.7.5 BROTTET KÖP AV SEXUELL HANDLING AV BARN SKA GRADINDELAS

Kvinnofronten stöder utredningens förslag att böter ska tas bort ur straffskalan. Kvinnofronten anser däremot *inte* att brottet ska gradindelas. Vi anser även här att utredarens gradindelningsförslag bagatelliserar ”normalbrottet”. Enligt utredarens förslag skulle normalbrottet *köp av sexuell handling av barn* ha ett straffvärde som startar vid miniminivå av fängelse, det vill säga 14 dagar. Kvinnofronten anser i motsats till utredaren att 14 dagar är ett påfallande lågt straffvärde för ett så allvarligt brott som *köp av sexuell handling av barn*. När det gäller maximistraffet stöder vi förslaget att det ska vara fyra års fängelse.

Kvinnofronten anser:

- att brottet *köp av sexuell handling av barn* *inte* ska gradindelas,
- att straffskalan för brottet *köp av sexuell handling av barn* ska vara fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

4.7.7 BROTTET BÖR BENÄMNAS UTNYTTJANDE AV BARN GENOM KÖP AV SEXUELL HANDLING

Kvinnofronten är starkt emot att brottsbenämningen gällande barn ska ändras till *utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling* ”för att ytterligare markera skillnaden mellan barn och vuxna i fråga om köp av sexuella handlingar.”

Även här innebär utredarens förslag en bagatellisering av sexköp som sådant. Enligt svensk lagstiftning idag är *sexköp alltid ett utnyttjande*, oavsett vem som utsätts.

Att ändra brottsbenämningen på det sätt utredaren föreslår skulle öppna för en helt annan syn på sexköp av vuxna, och ge signaler om att samhället ser detta som ett mindre allvarligt brott. Vi hänvisar till 3.7.3 där vi skriver om att se det enskilda sexköpet i sitt större sammanhang. Den vuxna kvinnan som gärningsmannen utnyttjar i prostitution har oftast några år innan varit en flicka i tidiga tonåren som redan före prostitutionen varit utsatt för andra sexuella övergrepp. Hans val att köpa sex medverkar också till den samhälleliga normaliseringen av mäns sexualiserade våld och till bevarandet av ojämställdheten mellan könen.

Prostitution skadar både de direkt inblandade och hela samhället. Prostitution är en demonstration av mäns makt och tar ifrån kvinnor rätten till våra kroppar. Det är därför det är ytterst nödvändigt att ha en förståelse för hela företeelsen prostitution vid bedömningen av varje enskild delfråga kring lagstiftningen. Detta saknas i utredningen.

Det är viktigt att ha insikt om att eftersom majoriteten av alla som blir prostituerade har varit utsatta för andra sexuella övergrepp tidigare, och eftersom majoriteten får sin första erfarenhet av prostitution medan de är barn, innebär *själva företeelsen prostitution sexuell övergrepp mot barn*.

Utredarens förslag att ändra brottsbenämningen på detta sätt innebär i praktiken att Sveriges syn på sexköp förändras, och förslaget underminerar därmed själva syftet med sexköpslagen.

Kvinnofronten anser:

- att utredarens förslag att ändra brottsbenämningen till ”utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling” *inte* ska genomföras.

Kapitel 5.

Oaktksamhetskravet för gärningsmän beträffande brottsoffers ålder vid sexualbrott mot barn (6 kap. 13 § BrB)

Kvinnofronten anser principiellt att då brottet sexköp har begåtts borde gärningsmannen egentligen kunna dömas enligt *uppsåt* för *köp av sexuell handling med barn*. Jämförelse kan göras med brottet *stöld* i förhållande till *snatteri*, där gärningsmannen vet att han gör skada, och vilket brott han döms för avgörs av hur allvarlig skadan är, inte av om gärnings-

mannen visste skillnad på värdet av det han stal respektive snattade. Därmed borde gärningsmannen alltid dömas för köp av sexuell handling med barn i det fall offret för sexköpet är under 18 år. Det gäller oavsett vad han säger att han förstod och oavsett vad barnet eventuellt uppgivit angående ålder.

Det faktum att gällande rätt innehåller ett oaktsamhetskrav gör det självklart att gärningsmannen i dessa fall redan idag borde kunna dömas för *köp av sexuell handling med barn*. Om gärningsmannen väljer att genomföra sexköpet utan bevis för att offret varit vuxen har han uppenbarligen varit oaktsam. Han har tagit risken att skada ett barn genom att köpa sex av någon som skulle kunna vara ett barn, och han har genom sin handling, oavsett inställning, skadat barnet.

Alternativt borde gärningsmannen vid alla sexualbrott mot någon som är barn dömas oavsett vad han känt till eller barnet uppgivit, och oavsett uppsåt eller oaktsamhet, så som utredningen anger är fallet i Nederländerna.

Kvinnofronten vill här även påpeka att män som utnyttjar tjejer och kvinnor i pornografi och prostitution oftast medvetet söker just unga flickor. En undersökning från dåvarande Folkaktionen mot Pornografi visade att 74% av baksidestexterna för kommersiell porrvideofilm anspelade på unga och/eller sexualdebut.⁷ Detta var försäljningsargumenten porrindustrin använde, vilket visar vad porrindustrin förväntar sig att kunderna efterfrågar. Det faktum att de som prostituerats oftast är i tidiga tonåren vid det första prostitutionstillfället indikerar att detsamma gäller prostitution.

5.8.2 BEHOVET AV EN FÖRÄNDRING AV OAKTSAMHETSBESTÄMMELSEN FÖR GÄRNINGSMÄN BETRÄFFANDE BROTTSOFFERS ÅLDER VID SEXUALBROTT MOT BARN I 6 KAP. 13 § BRB

5.8.3 EN NY UTFORMNING AV OAKTSAMHETSBESTÄMMELSEN I 6 KAP. 13 § BRB

Kvinnofronten anser att det är orimligt att ett barns könsmognadsutveckling ska påverka om gärningsmannen kan dömas till ansvar eller inte. Detta synsätt utgår från gärningsmannen. Vi vill vända lagstiftningens syn till barnets – offrets – perspektiv. Ett utsatt barn tar lika stor skada oavsett hur mycket eller lite könsmogen hon är.

Jämförelse kan göras också med *olaga dryckeshantering*. Eftersom samhället anser att det är viktigt att en ung person inte ska dricka alkohol är den som säljer eller lämnar ut alkohol *skyldig* att kontrollera personens ålder för att inte dömas. Det borde rimligen vara värre för ett barn att utsättas för ett sexuellt övergrepp än att vid ett tillfälle dricka alkohol. Hur kan då kravet på den vuxne vara *lägre* när det gäller sexualbrott?

Kvinnofronten anser att det borde vara självklart att den som i prostitution utnyttjar någon som faktiskt är ett barn alltid ska dömas för *köp av sexuell handling av barn*, oavsett omständigheterna i övrigt. Utredningens förslag är i vår mening därmed inte tillräckligt.

Kvinnofronten anser:

- att den som i prostitution utnyttjar någon som faktiskt är ett barn **alltid** ska dömas för *köp av sexuell handling av barn*.

Övrigt

För att upprätthålla kunskapen om prostitution och dess betydelse i samhället, liksom för att få fram ny kunskap, behövs ett samlat ansvar. Det behöver inrättas ett nationellt prostitutionscentrum, där det också skulle finnas en nationell prostitutionsenhet/Mikamottagning att vända sig till för dem som inte bor i de tre städer där särskilda Mikamottagningar finns. Prostitutionscentret bör få resurser både för att kunna fungera som kunskapscentrum, som nationell prostitutionsenhet, och som spridare av information om prostitution, där de anställda kan föreläsa för berörda grupper och initiera informationskampanjer om prostitution.

Kvinnofronten vill också påpeka att det förekommer att Skatteverket skönstaxerar kvinnor

när Skatteverket vet att det egentligen handlar om prostitution. Det innebär i praktiken att staten agerar hallick, vilket är helt otillbörligt. Det faktum att detta kan ske, och medvetenheten om risken att det kan drabba dem, gör att de som befinner sig i prostitution blir rädda för att kontakta polis, socialtjänst eller andra myndigheter. Detta försvårar för den som blivit prostituerad att söka hjälp i olika situationer och försämrar dessutom möjligheten att ta sig ur prostitutionen.

Kvinnofronten anser:

- att ett nationellt prostitutionscentrum snarast bör inrättas,
- att prostitution aldrig får anses som näringsverksamhet, så att Skatteverket skönstaxerar den som blivit prostituerad.

Arbetsgrupp hos Kvinnofronten

I Kvinnofrontens arbetsgrupp för remissvaret har ingått Gerda Christenson, Åsa Christenson, Carin Holmberg, Terese Johansson, Christina Lindström, Margaretha Nilsson, Bodil Wandt och Amin Wikman.

Stockholm den 21 oktober 2016

Kvinnofronten

genom

Gerda Christenson

NOTER:

1. Faktablad från Prostitution Research & Education, USA.
2. *24 frågor och svar om prostitution*. Prostitutions- och Spiralenheten vid Stockholms stad 2009.
3. SOU 1995:15 *Könshandeln*.
4. *Se mig – unga om sex och internet*. Ungdomsstyrelsen 2009.
5. Gisela Priebe: *Unga som säljer sex* i red. Carl Göran Svedin: *Unga, sex och Internet – i en föränderlig värld*. Stiftelsen Allmänna Barnhuset 2015.
6. Jari Kuosmanen: *Tio år med lagen. Om förhållningssätt till och erfarenheter av prostitution i Sverige* i red. Charlotta Holmström & May-Len Skilbrei: *Prostitution i Norden. Forskningsrapport*. TemaNord 2008:604. Nordiska ministerrådet 2008.
7. Gerda Christenson: *Kommersiell Barnpornografi – tystad kunskap & osynliggjort förtryck*. Folkaktionen mot Pornografi 1996.